

Μητροπολίτης Φθιώτιδος: «Η Ανάσταση του Χριστού μας απαγορεύει να τα παρατήσουμε και να απογοητευτούμε»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου του Νέου του εν Βουναίοις στην όμορφη Ανθήλη ιερούργησε την Κυριακή των Μυροφόρων, 26 Απριλίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, πλαισιούμενος από τον εφημέριο του Ναού και Αρχιερατικό Επίτροπο της Αρχιερατικής Περιφέρειας Θερμοπυλών και Ροδίτσης, Πρωτοπρεσβύτερο π. Ευάγγελο Τσιούμα, σε απευθείας τηλεοπτική, ραδιοφωνική και διαδικτυακή μετάδοση.

Στο κήρυγμά του ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών μεταξύ άλλων αναφέρθηκε στα ιερά πρόσωπα, που τιμά σήμερα η Εκκλησία μας, στους «διακόνους και μάρτυρες της Αναστάσεως».

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε χαρακτηριστικά:

«Αυτά πρόσωπα σήμερα τα εορτάζει η Αγία μας Εκκλησία γιατί υπήρξαν διάκονοι της Αναστάσεως και πριν την Ανάσταση του Χριστού, πίστευαν ότι θα αναστηθεί ο Χριστός και όταν οι άλλοι φοβήθηκαν, αυτές οι Μυροφόρες γυναίκες από τη μια, αλλά και αυτός ο ευσχήμων Βουλευτής και ο Νικόδημος ο νυχτερινός μαθητής, οι διάκονοι της Αναστάσεως, εορτάζονται σήμερα και ως Ευαγγελιστές και Ευαγγελίστριες της Αναστάσεως. Σε αυτές ανήγγειλε την Ανάσταση ο Άγγελος και αυτές έτρεξαν να αναγγείλουν το γεγονός στους άλλους Μαθητές οι οποίοι είχαν δυσκολία να τις πιστέψουν «ωσεί λήρος», ακούστηκαν τα λόγια τους τα αυτιά τους σαν να τις είχε πιάσει παραλήρημα, και η φράση του Χριστού προς αυτές, η οποία απευθύνεται σε όλους μας, στον κάθε άνθρωπο κάθε εποχής ήταν: «Χαίρετε». Να έχετε χαρά, να είστε χαρούμενες, να είστε πηγή χαράς και ευλογίας, γιατί αυτό σημαίνει η Ανάσταση του Χριστού. Η Ανάσταση του Χριστού έφερε το τέλος της λύπης, το τέλος της απογοήτευσης, το τέλος της απελπισίας.

Μπορεί πράγματι στη ζωή μας να περνάμε δοκιμασίες, πράγματι στη ζωή μας να έχουμε δύσκολες στιγμές, πράγματι πολλές φορές μέσα στην ημέρα να κυλάνε δάκρυα από τα μάτια μας, όμως άλλο η λύπη και άλλο η απελπισία, άλλο η στεναχώρια και άλλο η απογοήτευση, άλλο η θλίψη και άλλο η παραίτηση. Η Ανάσταση του Χριστού μας απαγορεύει να απελπιστούμε. Η Ανάσταση του Χριστού μας απαγορεύει να τα παρατήσουμε και να απογοητευτούμε. Η Ανάσταση του Χριστού μας απαγορεύει να εγκλωβιστούμε και να παραδοθούμε στο θάνατο, αλλά όσες δυσκολίες κι αν έχουμε, όσες δυσκολίες και αν έρθουν, όσες δοκιμάσεις και όσα προβλήματα, με τη δύναμη του Αναστάντος Κυρίου θα μείνουμε όρθιοι, αναστημένοι δηλαδή, θα παλέψουμε, θα αγωνιστούμε, θα προσπαθήσουμε, θα προσφέρουμε, θα θέσουμε τις δυνάμεις μας στη διακονία της αγάπης. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε σήμερα προβάλλει και άλλα επτά πρόσωπα μέσα από τις Πράξεις των Αποστόλων, που μας παρουσιάζουν τη ζωή της πρώτης χριστιανικής κοινότητας μετά την ανάσταση του Χριστού, το πώς δηλαδή ζούσε η κοινότητα των Αποστόλων μετά την ανάσταση του Κυρίου.

Εκεί λοιπόν μας παρουσιάζει την απόφαση των Αποστόλων να εκλέξουν επτά άνδρες πλήρεις Πνεύματος Αγίου, επτά άνδρες διακόνους για να διακονούν πρώτιστα τις χήρες γυναίκες. Εκλέγει επτά άνδρες για να διακονούν πρώτιστα τις χήρες γυναίκες, γιατί η χηρεία, η μοναξιά, ο αγώνας μιας γυναίκας μόνη της να μεγαλώσει τα παιδιά της για να σταθεί μέσα στον κόσμο είναι δυσβάστακτος και

χρειάζονται άνθρωποι, οι οποίοι θα γίνουν αδελφοί συγκυρηναίοι, συνοδοιπόροι, προστάτες, κηδεμόνες και αυτή ήταν η αποστολή των διακόνων και δεύτερον η αποστολή τους ήταν να οργανώνουν τις τράπεζες της Αγάπης. Όλοι οι χριστιανοί έτρωγαν μαζί και έτρωγαν μαζί μετά τη Θεία Ευχαριστία όχι μόνο επειδή κάποιοι δεν είχαν τα αναγκαία για να τραφούν, αλλά υπήρχε και ένας άλλος λόγος πιο πνευματικός, βαθύτερος. Όλοι οι χριστιανοί έτρωγαν το ίδιο φαγητό, είχαν το ίδιο διαιτολόγιο, είχαν το ίδιο τραπέζι, ακριβώς για να ζουν την ισότητα και με αυτόν τον τρόπο ήταν όντως «σύντροφοι».

Αυτή η διακονία είναι μαρτυρία της Αναστάσεως. Αν θέλουμε να μαρτυρήσουμε, να φανερώσουμε την ζωή της Ανάστασης στη ζωή του κόσμου, θα την φανερώσουμε μόνο με την αγάπη.

Πως θα πιστέψει ένας άνθρωπος ότι ο Χριστός όντως αναστήθηκε και ότι εμείς όντως πιστεύουμε στην Ανάσταση αν δεν τον αναστήσουμε και εμείς από τη θλίψη του, από τη δυσκολία του, από την απογοήτευσή του, από τη μοναξιά του, από τον θάνατο τον οποίον βιώνει κάθε μέρα αν δεν τον αναστήσουμε με την αγάπη μας με τη φροντίδα μας με τη στοργή μας με την παρέα μας με το χάδι μας με την καλοσύνη μας με το ενδιαφέρον μας. Αυτή είναι η ζωή της Ανάστασης. Αυτήν τη ζωή έφερε ο Χριστός γι' αυτό μας είπε «ειρήνη υμίν» μετά την ανάστασή Του, γι' αυτό μας είπε «χαίρετε», ναι να έχετε χαρά, γιατί όποιος αγαπά χαίρεται, όποιος αγαπά είναι γεμάτος ειρήνη μέσα στην καρδιά του, όποιος αγαπάει και προσφέρει ζει και ο ίδιος την Ανάσταση, αλλά και ανασταίνει τους πάντες και τα πάντα γύρω του».

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών ανέφερε: «Όταν αισθανόμαστε ότι κάποιος μας αγαπά, ότι νοιάζεται για μας, ότι ενδιαφέρεται για μας, ότι είναι κοντά μας, ότι μας αποδέχεται, μας υπομένει, μας αντέχει, όταν κάποιος άνθρωπος γίνεται συγκυρηναίος, γίνεται Μυροφόρα, γίνεται ευσχήμων Ιωσήφ, γίνεται Νικόδημος, γίνεται διάκονος της καταστάσεώς μας, τι έρχεται από την καρδιά μας να του πούμε: «Με ανέστησες αδελφέ μου. Με ανέστησες άνθρωπέ μου. Με ανέστησες στην κυριολεξία. Η αγάπη σου είναι η ανάστασή μου». Αυτή είναι η Ανάσταση. Αυτό μας προτείνει η Ανάσταση και αυτό να ζήσουμε με την Ανάσταση».

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκε και ο Δήμαρχος Λαμιέων κ. Πανουργιάς Παπαϊωάννου με μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

